

Arrest

nr. 217 843 van 1 maart 2019
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. LIPS
Louizalaan 523
1050 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging, thans de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Indiase nationaliteit te zijn, op 13 februari 2018 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 7 februari 2018 tot binnenkomstweigerings met terugdrijving – asielzoeker (bijlage 11ter), aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 7 februari 2018.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 januari 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 februari 2019, en de beschikking van 5 februari 2019, waarbij de terechtzitting wordt verdaagd naar 14 februari 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. LIPS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. SCHREURS, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker die verklaart van Indiase nationaliteit te zijn, komt op 6 februari 2018 toe in de luchthaven van Zaventem.

Op 7 februari 2018 wordt een beslissing genomen tot binnenkomstweigerings met terugdrijving – asielzoeker (bijlage 11ter). Dit is de bestreden beslissing:

“BESLISSING TOT BINNENKOMSTWEIGERING MET TERUGDRIJVING - ASIELZOEKER

In uitvoering van artikel 72, § 1, tweede lid, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de toegang tot het Rijk geweigerd aan de heer / ~~mevrouw~~, die verklaart te heten:

naam: P. D.

voornaam: D.

geboortedatum: (...)1995

geboorteplaats: India

nationaliteit: India

Derhalve wordt de betrokkene teruggedreven, zodra deze beslissing uitvoerbaar wordt.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Art. 3, eerste lid, 2° - Niet in het bezit van een geldig reisdocument/geldige reisdocumenten

Art.3, eerste lid, 2° - Niet in het bezit van een geldig visum of een geldige verblijfsvergunning (...).”

Op 7 februari 2018 dient verzoeker een verzoek om internationale bescherming in.

Op 27 februari 2018 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag.

Bij arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) nr. 202 101 van 6 april 2018 wordt het beroep tegen deze beslissing verworpen.

2. Over de ontvankelijkheid

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of van een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij voornoemde bepaling in de vreemdelingenwet werd ingevoerd, blijkt dat voor de interpretatie van het begrip ‘belang’ kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St. Kamer*, 2005-06, nr. 2479/001, 118). Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037). Het actueel karakter van het belang houdt in dat het belang moet voorhanden zijn zowel op het ogenblik van het indienen van het beroep tot nietigverklaring, als op het tijdstip dat de Raad uitspraak doet over het beroep.

Opdat verzoeker een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat hij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling, m.a.w. een nadeel erdoor ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan verzoeker bovendien enig voordeel verschaffen, een nuttig effect sorteren.

Op 18 januari 2019 deelt de raadsman van de verzoekende partij mee dat verzoeker op 26 maart 2018 werd vrijgelaten.

Gevraagd naar het belang dat verzoeker nog zou hebben in deze zaak, omdat de vrijlating meebrengt dat verzoeker toegelaten werd op het Belgisch grondgebied terwijl de bestreden beslissing een binnenkomstweigering betreft, antwoordt de raadsman van verzoeker dat indien door de vrijlating van verzoeker de bestreden beslissing impliciet maar zeker werd opgeheven of ingetrokken, verzoeker inderdaad niet langer een belang heeft.

De verwerende partij stelt echter dat volgens de wettelijke bepalingen een teruggedrijving wordt omgezet in een bevel om het grondgebied te verlaten, indien de verzoeker wordt vrijgelaten.

Er dient echter te worden vastgesteld dat deze omzetting niet blijkt uit de stukken van het administratief dossier en dat de verwerende partij ter zitting geen stuk voorlegt waaruit deze omzetting *in casu* blijkt. De verwerende partij stelt vervolgens dat, indien er geen omzetting is, de bestreden beslissing werd opgeheven.

Nu uit de stukken van het administratief dossier niet blijkt dat de beslissing tot binnenkomstweigering met teruggrijping werd omgezet in een bevel om het grondgebied te verlaten en nu de verwerende partij geen bewijs bijbrengt dat dit intussen zou zijn gebeurd en ter kennis gebracht aan verzoeker, wordt vastgesteld dat de bestreden beslissing impliciet maar zeker is opgeheven, gelet op de vrijlating van verzoeker en zijn binnenkomst op het Belgisch grondgebied.

Verzoeker werd vrijgelaten en is het Belgisch grondgebied binnengekomen. Verzoeker kan bijgevolg geen voordeel meer halen uit de vernietiging van een beslissing tot binnenkomstweigering met teruggrijping, zodat de Raad van oordeel is dat verzoeker geen actueel belang meer heeft bij zijn beroep.

Het beroep is onontvankelijk.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op een maart tweeduizend negentien door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET